

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการและความสำคัญของปัญหา

เกาะเกร็ดได้ขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวใกล้กรุงยอดนิคมที่มีนักท่องเที่ยวแวะเวียนไปไม่ขาดสาย ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จุดเด่นของเกาะเกร็ดอยู่ที่ทำเลที่ตั้งของการเป็นเกาะกลางน้ำขนาดใหญ่ ที่มีลำคลองล้อมรอบไปจรดกับแม่น้ำเจ้าพระยา เกาะเกร็ดมีฐานะเป็นตำบลประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการสักการะพระประธานในโบสถ์ซึ่งสลักด้วยหินอ่อน แบบมอญ ญ วัดปรมัยยิกาวาส อันมีสัญลักษณ์เป็นเจดีย์ชาวทรงมอญรามัญที่มีลักษณะเอียง แต่มีความมั่นคงแข็งแรง ตั้งตระหง่านอยู่ริมแม่น้ำ อันเป็นจุดดึงดูดสายตาแรกของนักท่องเที่ยว กิจกรรมเดินชมท่องเที่ยวที่หมู่ที่ 7 กิจกรรมปั่นจักรยาน หมู่ที่ 1 และ 2 กิจกรรมล่องเรือชมสายน้ำและวิถีชีวิตรอบเกาะ โดยอาจแวะลงไหว้พระที่วัดต่างๆ บนเกาะเกร็ด เมื่อได้ไปเยือน โครงการเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะเกร็ดและพื้นที่โดยรอบ เป็นโครงการเพื่อพัฒนาไปสู่รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยโครงการจะวางแผนพัฒนาเชิงอนุรักษ์บริเวณเกาะเกร็ดและพื้นที่เทศบาลนครปากเกร็ด ในบางส่วนของพื้นที่ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์กันในลักษณะของเส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบเดียวกัน โดยเน้นความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง โครงการจะประกอบด้วยการศึกษาลักษณะทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทางกายภาพ เพื่อหาแนวทางการเป็นไปได้ในการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ให้ได้มากที่สุด โดยพยายามให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองและพัฒนาตัวเองได้ในอนาคต อย่างไรก็ตามข้อจำกัดทางกฎหมายเป็นข้อจำกัดที่สำคัญสำหรับการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งลักษณะของโครงการพยายามดำเนินการภายใต้กรอบข้อจำกัดนี้ ซึ่งหลักการอันสำคัญของโครงการนี้คือกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และให้ความสำคัญกับผู้ที่อยู่ในพื้นที่ได้มีบทบาทในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ร่วมกันด้วย

เกาะเกร็ดเกิดขึ้นจากการขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงส่วนที่เป็นแหลม ในสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อปี พ.ศ. 2265 เรียกว่า “คลองลัดเกร็ดน้อย” เกาะเกร็ดอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด จ.นนทบุรี มีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ทิศใต้ของ.ปากเกร็ด ซึ่งทั้งสองพื้นที่นั้นมีความสำคัญเกี่ยวข้องกันทางประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานของชาวไทยเชื้อสายมอญ ในภาพรวมตัวเกาะเกร็ดถือได้ว่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและพื้นที่ทางการเกษตรที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์ อีกทั้งทางด้านวัฒนธรรมการกิน เครื่องปั้นดินเผาที่เป็นอาชีพดั้งเดิมของชุมชน ซึ่งมีศักยภาพอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามพื้นที่หลายๆ ส่วนทั้งบริเวณส่วนเกาะเกร็ดและส่วนที่เป็นพื้นที่เชื่อมโยงก็ยังมีข้อด้อย เช่น ความทรุดโทรมของชุมชน เส้นทางการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นระเบียบขาดการจัดการที่ดีทั้งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากมาย รวมถึงปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมซึ่งสะท้อนถึงความเสื่อมถอยและลดบทบาทของพื้นที่โดยรวมของย่านด้วย

การศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะเกร็ดและพื้นที่โดยรอบเพื่อพัฒนาไปสู่รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน นั้นจะศึกษาบทบาทอันเด่นชัดของพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่เกาะเกร็ดและพื้นที่โดยรอบ โดยครอบคลุมองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน

(มิติ) คือ การพิจารณาด้านพื้นที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้เกี่ยวข้องและรูปแบบการจัดการ ดังนี้

1.1.1 องค์ประกอบด้านพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่บริเวณเกาะเกร็ดมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น จึงต้องทำการศึกษาแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศด้วย

1.1.2 องค์ประกอบด้านการจัดการ โดยจะศึกษาการจัดการด้านการท่องเที่ยว ที่มีความรับผิดชอบ

(Responsible Travel) ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม (no or low impact) มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร รวมถึงการจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และ ควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

1.1.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการศึกษาการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้

(learning process) โดยศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความประทับใจ รวมทั้งการสร้างภาพลักษณ์และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยวและประชาชนภายในท้องถิ่น

1.1.4 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการศึกษาการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมตลอดกระบวนการ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่นยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทน เพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

1.2 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษาของงานวิจัยในโครงการนี้พบว่าประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญคือ

1.2.1 สมมติฐานที่ว่าด้วยลักษณะการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ

1.2.2 สมมติฐานที่ว่าด้วยในส่วนของปรับปรุงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่โครงการ

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

6.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการตัดสินใจการท่องเที่ยว เพื่อหารูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมโดยใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

6.2 เพื่อจัดทำแนวทางการฟื้นฟูและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ในการวางแผนยุคปัจจุบันที่เน้นให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ด้วย เช่น กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ กลุ่มคนที่ประกอบการหรือปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ กลุ่มคนที่พึ่งพากิจการและการบริการที่มีอยู่ในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งความต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากบุคคลหลายกลุ่มก็มีผลโดยตรงต่อการนำไปปฏิบัติ

6.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบและทำการประเมินรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสำหรับนำไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตในด้านพื้นที่

พื้นที่ศึกษาและพื้นที่ทำการออกแบบคือบริเวณพื้นที่เกาะเกร็ดทั้งหมด

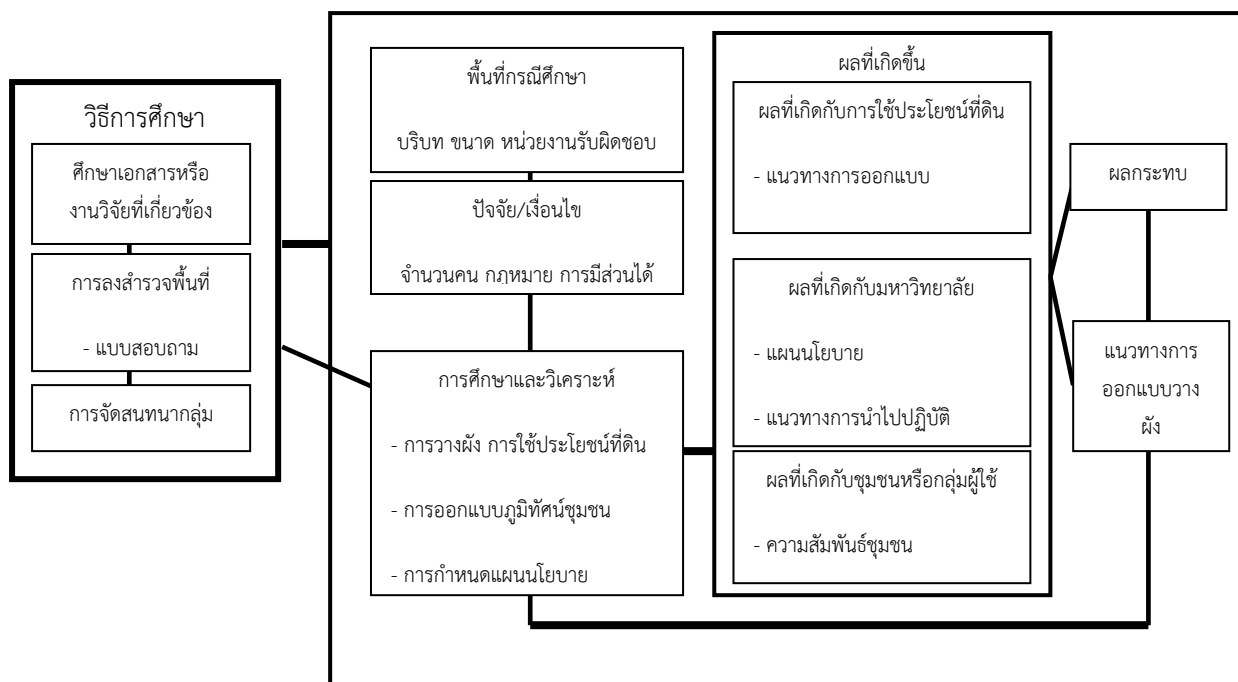

แผนผังที่ 1.1 แสดงพื้นที่โครงการ
ที่มา : จาก www.googleearth.co.th

1.4.2 ขอบเขตในด้านเนื้อหา

- 1) รายงานผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ศักยภาพ การวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา ทั้งในส่วนที่เป็นการดำเนินการภาครัฐและการดำเนินการของภาคเอกชน
- 2) รายละเอียดแผนผังเส้นทางทางท่องเที่ยวและแผนในการพัฒนา
- 3) ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ

1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภูมิที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.6.1 วิธีการศึกษา ในการดำเนินโครงการเป็นลักษณะของกระบวนการวางแผนที่เก็บข้อมูล การวิเคราะห์ การปฏิบัติการภาคสนามการปรึกษาหารือการออกแบบศึกษาเส้นทาง การจัดแผนงาน และการนำแผนไปปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.6.1.1 การเก็บข้อมูลทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและข้อมูลทางด้านกายภาพ โดยข้อมูลทางเศรษฐกิจสังคมในพื้นที่โครงการจะเก็บโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในส่วนของข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจสังคมในพื้นที่ศึกษาอาศัยทางด้านทุติยภูมิเป็นหลักเสริมข้อมูลภาคสนามเป็นบางส่วน สำหรับการเก็บข้อมูลทางด้านกายภาพจะเป็นการศึกษาสำรวจเป็นหลัก

1.6.1.2 การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล ทางด้านเศรษฐกิจสังคมและทางด้านกายภาพประกอบด้วย

1) การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจเพื่อศึกษาแนวโน้มบทบาททางด้านเศรษฐกิจของพื้นที่โครงการ โดยจะลึกลงไปในระดับพื้นที่โครงการ คือ แนวโน้มเศรษฐกิจในชุมชน การเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวและบทบาทในอนาคต

2) การวิเคราะห์ทางด้านสังคมโดยวิธีการทางสังคมวิทยาและเพื่อศึกษาตีความทำความเข้าใจถึงโครงสร้างทางสังคมของชุมชน การแบ่งกลุ่มทางสังคม การประกอบอาชีพ ทักษะคติของผู้คนต่อการท่องเที่ยวของคนในชุมชนและการปรับปรุงฟื้นฟูเพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วม การปรึกษาหารือรวมไปถึงการนำไปใช้เพื่อนำแผนไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับชุมชนด้วย

3) การวิเคราะห์ทางด้านกายภาพโดยอาศัยแผนที่ รูปถ่าย การรังวัด รวมทั้งทฤษฎีการออกแบบชุมชนเมือง ให้สามารถเปรียบเทียบลักษณะของการใช้ประโยชน์ที่ดิน สภาพอาคาร ความ

หนาแน่นๆ ตลอดจนสามารถศึกษาถึงลักษณะความเหมาะสมของการวางผัง พื้นที่สาธารณะที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการปรับปรุงเส้นทางทางท่องเที่ยว นอกจากนี้การวิเคราะห์ทางด้านกายภาพนี้จะนำเอาไปใช้ในการควบคุมกำกับดูแลมาตรการทางด้านกายภาพต่อไปในอนาคต

4) การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจสังคม นอกจากจะมีการวิเคราะห์เฉพาะด้านแล้วจะต้องนำไปสู่การวิเคราะห์โดยรวมเพื่อนำไปสู่การสังเคราะห์ให้ได้มาซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กิจกรรมการดำรงชีวิตในอนาคตพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ รวมไปถึงการสังเคราะห์รูปแบบกายภาพที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงทั้งในด้านของผังและรูปแบบอาคารตลอดเส้นทางทางท่องเที่ยว

1.6.1.3 การสร้างแนวทางในการพัฒนา-ปรับปรุง โดยในขั้นตอนนี้ เพื่อที่จะสามารถกำหนดกรอบแนวความคิดในการออกแบบพัฒนา-ปรับปรุงการศึกษาเส้นทางในการเชื่อมโยงเส้นทางทางท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ โดยได้กำหนดที่จะนำเอากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งส่วนที่เป็นชุมชนและสาธารณะเข้ามาประกอบเป็นกรอบความคิดในการออกแบบพัฒนา-ปรับปรุง ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับที่ให้ได้แนวทางการออกแบบ

1.6.1.4 การออกแบบ-ปรับปรุงพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว และวิธีการที่มีการพัฒนาการออกแบบ-ปรับปรุง ทางด้านกายภาพ (Design Development) พร้อมไปกับข้อเสนอของวิธีการปฏิบัติ ดำเนินการโดยการออกแบบและปรับแก้ไขสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสาธารณะ ซึ่งอาศัยหลักการปรึกษาหารือแบบที่กระทำกันภายใน (Internal Consultation) และการปรึกษาหารือที่กระทำลักษณะเป็นทางการ (External Consultation) ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวหลายๆ ครั้งต่อเนื่องกัน

1.6.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มประชากรผู้ใช้ประโยชน์จากพื้นที่โดยตรงมี 3 เกณฑ์คือ

1.6.2.1 แบ่งตามลักษณะการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ แบ่งได้ 4 กลุ่มคือ

1) ประชากรที่ใช้พื้นที่อยู่อาศัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยได้แก่

1.1) คนที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพในพื้นที่

1.2) คนอาศัยอยู่ในพื้นที่แต่ประกอบอาชีพที่อื่น

2) ประชากรที่ประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่แต่อาศัยอยู่ที่อื่น

3) ประชากรที่ใช้พื้นที่เป็นทางผ่าน

4) ประชากรที่มาใช้บริการในพื้นที่

4.1) ประชากรจากพื้นที่ใกล้เคียง

4.2) ประชากรที่มาจากที่ต่างๆ เพื่อใช้บริการที่เฉพาะเจาะจงในพื้นที่

1.6.2.2 การแบ่งประชากรตามพื้นที่ย่อยได้แก่

1) กลุ่มบริเวณพื้นที่เกาะเกร็ด

1.1) คนที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพในพื้นที่

2) กลุ่มบริเวณพื้นที่โครงการ (พื้นที่ย่านปากเกร็ด)

2.1) กลุ่มเรือรับจ้าง

2.2) กลุ่มร้านค้า แผงลอยขายปลีก

1.6.2.3 กลุ่มประเพณีวัฒนธรรม

1) กลุ่มคนที่ให้บริการตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

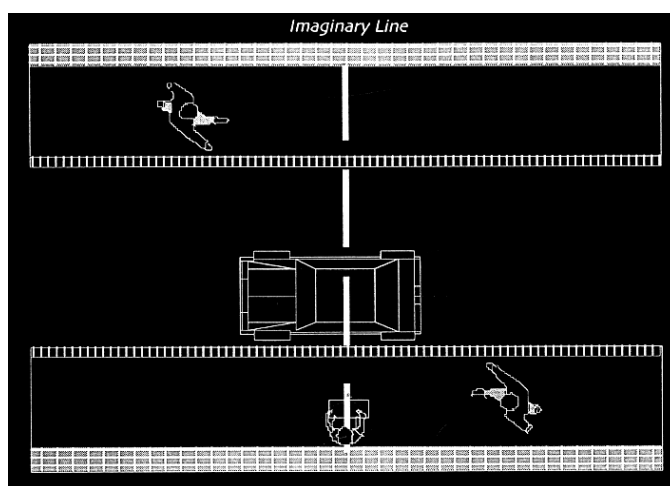
จากเกณฑ์การแบ่งกลุ่มประชากรทั้ง 3 เกณฑ์จะได้ตัวแปรทางสังคมต่างๆ ที่บ่งบอกความหลากหลายของพื้นที่ ซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้อยู่อาศัย กลุ่มอาชีพ กลุ่มพื้นที่ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มประเพณีวัฒนธรรมและกลุ่มผู้ใช้บริการหรือนักท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่าประชากรตามกลุ่มตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์ที่ซ้อนกันอยู่มากกว่าหนึ่งตัวแปรเชื่อมโยงติดกันเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมของพื้นที่ซึ่งเกิดมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร เพราะการตั้งถิ่นฐานมีมานาน ซึ่งถือว่าเป็นชุมชนที่มีศักยภาพทางสังคมแห่งหนึ่ง

1.6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1.6.3.1 การใช้แบบสอบถาม เป็นการเก็บข้อมูลพื้นฐานในรูปแบบเชิงข้อมูลด้านความคิดเห็น และลักษณะพฤติกรรมของประชาชน ตอบคำถามวิจัยข้อ 1 และข้อ 2

1.6.3.2 การสังเกตการณ์ (Observation) ทฤษฎีการถอดรหัสความเชื่อมโยง และเทคนิคการมองปัญหาของพื้นที่เมืองผ่านการสังเกตการณ์ มีอยู่ 3 รูปแบบได้แก่

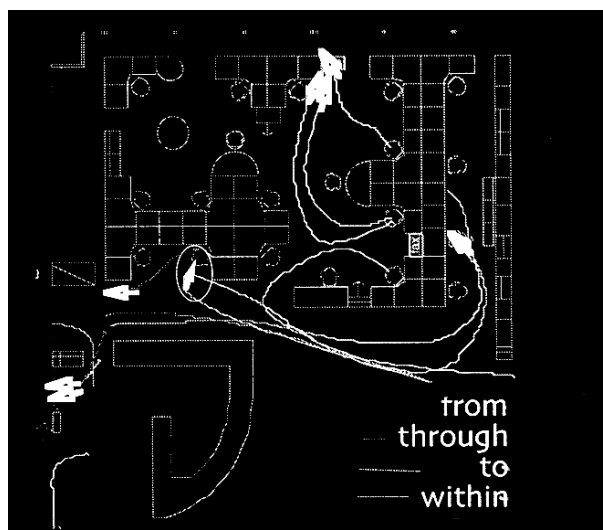
1) บันทึกอัตราการสัญจรผ่าน (Gate Method) บันทึกอัตราการสัญจรผ่านของคนหรือยานพาหนะ (to observe pedestrian or vehicular movement rates)

ภาพที่ 1.1 แสดงบันทึกอัตราการสัญจรผ่าน (Gate Method)

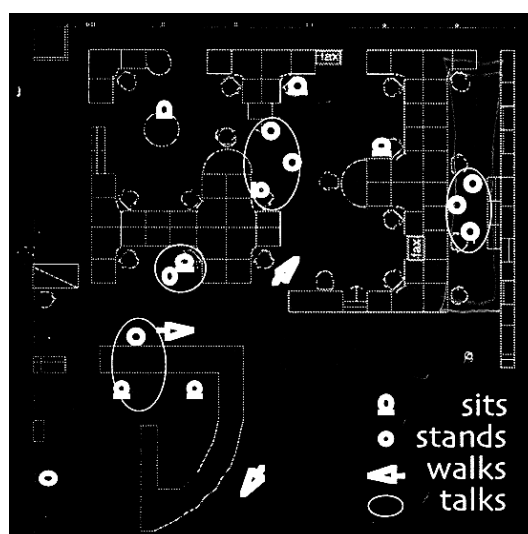
ที่มา : เอกสารการสอนและงานวิจัยของ อาจารย์ดร. ไชศรี ภักดีสุขเจริญ

2) บันทึกรูปแบบการสัญจรผ่าน (Movement Trace) บันทึกรูปแบบการสัญจรผ่านพื้นที่ (to observe pedestrian moving activity)

ภาพที่ 1.2 แสดงบันทึกรูปแบบการสัญจรผ่าน (Movement Trace)
ที่มา : เอกสารการสอนและงานวิจัยของ อาจารย์ดร. ไชศรี ภักดีสุขเจริญ

3) บันทึกรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่ (Static Snapshots) บันทึกรูปแบบกิจกรรมการจับจองพื้นที่ยืน นั่ง จับกลุ่มพูดคุย (to observe pedestrian static activity)

ภาพที่ 1.3 แสดงบันทึกรูปแบบการจับจองพื้นที่ (Static Movement)
ที่มา : เอกสารการสอนและงานวิจัยของ อาจารย์ดร. ไชศรี ภักดีสุขเจริญ

เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของรูปแบบการใช้พื้นที่ด้านกิจกรรมการสัญจร กิจกรรมการจับจองพื้นที่เพื่อใช้เป็นข้อพิจารณาในการหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน โดยการดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเชิงสัณฐานของพื้นที่กับรูปแบบ

กิจกรรมการใช้พื้นที่ของคนเดินเท้าในรูปแบบต่างๆภายในพื้นที่โครงการที่เป็นจุดท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อหาพื้นที่ที่เอื้อให้เกิดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

1.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวและพัฒนาพื้นที่โดยรอบให้มีความเหมาะสม จะใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามและให้เกณฑ์ตามการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและผลการวิเคราะห์จากการสังเกตการณ์ ซึ่งมีการแบ่งลำดับการให้คะแนนและการจัดลำดับกลุ่มดังนี้

1.6.4.1 พื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

1.6.4.2 พื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประเพณีวัฒนธรรม

1.6.4.3 พื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์

1.6.4.4 พื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยแบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์ได้ 5 เกณฑ์ลำดับคะแนนดังนี้

1) พื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม ตามการวิเคราะห์ทางกายภาพที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ พื้นที่ที่ไม่สามารถพัฒนาหรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

2) พื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม ตามการวิเคราะห์ทางกายภาพที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เป็นพื้นที่ที่ต้องการส่งเสริมพื้นที่ให้มียุทธศาสตร์มากขึ้นมากกว่าการพัฒนาทั้งหมด

3) พื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม ตามการวิเคราะห์ทางกายภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมแต่ยังใช้พื้นที่ไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร

4) พื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม ตามการวิเคราะห์ทางกายภาพที่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อาจจะส่งเสริมแค่ทางด้านกิจกรรมเท่านั้น

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนาน ศึกษาหาความรู้ ติดต่อธุรกิจ การศาสนา การติดต่อประชุมสัมมนาต่างๆ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism): คือการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกแห่งการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.7.2 การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน: การพัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และคนในชุมชน โดยมีการป้องกันและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ สำหรับคนรุ่นหลัง การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะเดียวกันก็สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศเอาไว้ด้วย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 สามารถพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวได้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ผู้ใช้ได้มากกว่า เนื่องจากมีขั้นตอนของการปรึกษาหารือหลายขั้นตอนร่วมกัน

1.8.2 สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นจริงได้ง่ายกว่า เนื่องจากขั้นตอนการออกแบบ การบริหารจัดการ ล้วนดำเนินการควบคู่พร้อมๆกับการปรึกษาหารือ จึงเป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้มาเป็นหลักในการดำเนินการ

1.8.3 แนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจะช่วยให้ทุกฝ่ายทั้งตัวคนในชุมชนเองหรือสาธารณะก็ตามได้ประโยชน์ทำให้คุณภาพชีวิตนั้นดีขึ้น